

III награда – ПРОЗА (III – V разред)

„Дај, одрасли Свијете, буди једном Дијете...“

Драган Радуловић (1950–2002)

Дај, одрасли Свијете, буди једном Дијете... Та тема ме подсећа на то да одрасли уђу у дјечији свијет и подсјете се како је то било, како су били разиграни.

Сада одрасли раде, уморни су и немају ту енергију коју су имали. Вољела бих да одрасли уђу у наш дјечији свијет. Да поново осјете ту енергију да се играју, да се забављају и да виде колико је fino бити дијете. Да може да постоји неки портал да само прођу и уђу дјечију машту... Већ сам замислила како се моја мама и тата играју са мном на великој ливади са лоптом. Вјерујем да су родитељи већ заборавили шта значи бити дијете. Даћу за примјер мога тату. Он је особа која стално ради и не одмара, али мислим када би он ушао на тај портал, био би најсретније дијете. Мама и тата ми говоре да уживам док сам дијете и ја их слушам, јер стварно волим што сам дијете. Они би били наразигранија дјеца.

Када би цио свијет била дјеца, то би неко вријеме било добро, али послије не вјерујем. Ипак, највише бих вољела да останем дијете. Вјерујем да је свака одрасла особа у дубини душе дијете.

Шифра: 16415

Јована Ковачевић V 3

ОШ „Милан Вуковић“

Ментор: Славица Караџић